nr. 3-1008/23
nr.electoronic 2-23057007-12-3-19042023-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Republica Moldova
mun.Chișinău 07 iunie 2024

Judecătoria Chișinău (sediul Centru) constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător supleant specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ Tatiana Avasiloaie
Grefier Alexandru Carp

examinând în şedinţă publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Colodrovschi Igor împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ,

La examinarea cauzei a participat:
Reclamantul, Colodrovschi Igor.

a constatat:

Pretențiile reclamantului.

La data de 19.04.2023, Colodrovschi Igor a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova prin care a solicitat constatarea încălcării de către Casa Națională de Asigurări Sociale a dreptului reclamantului Colodrovschi Igor de acces la informație prin cererea din 28.02.2023; anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.583/23 din 28.03.2023 și răspunsului nr.762/23 din 13.04.2023 la cererea prealabilă ca fiind ilegale; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să prezinte reclamantului informația solicitată în baza cererii de acces la informație din 28.02.2023 și anume: la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă dnei Mereuță Angela Victor a fost luată în calculul vechimii perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani? Dacă da, atunci care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată și ultimului în considerație această perioadă la calculul vechimii?

În fapt, reclamantul indică că prin răspunsul CNAS nr.2744 din 27.02.2023, pârâtul a informat reclamantul precum că „In contextul celor expuse supra, informăm că, tuturor solicitanților de pensie organul de asigurări sociale aplică univoc prevederile legale în vederea emiterii unui act administrativ (decizie de acordare sau de respingere a cererii de pensionare).

Notează că, în contextul în care reclamantul era cunoscut cu faptul că de către CNAS a fost acceptată stabilirea pensiei pentru vechime în muncă cet. Mereuță Angela, căreia i-a fost inclusă în vechimea în muncă perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani, acordat în corespundere cu prevederile art. 126 Codul muncii, la 27.02.2023, în temeiul Legii privind accesul la informație s-a adresat cu cerere către CNAS în care a solicitat să-i fie furnizată informația: „La stabilirea pensiei pentru vechime în muncă dnei Mereuță Angela a fost luată în calculul vechimii perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani? Dacă da, atunci care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc

prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată și ultimului în considerație această perioadă la calculul vechimii?".

Prin răspunsul CNAS nr.486 din 14.03.2023, pârâtul prin intermediul poștei electronice a informat reclamantul că cererea privind furnizarea informației cade sub incidența Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar potrivit art.5 alin.(l) din legea citată este necesar de prezentat în termen de 5 zile consimțământul în formă scrisă a subiectului de date cu caracter personal - cet. Mereuță Angela în vederea furnizării acestora unui terț.

Reține că, tot la 14.03.2023, prin intermediul poștei electronice reclamantul a informat pârâtul că de fapt informația solicitată nu ține de prezentarea unor date cu caracter personal, dar ține mai mult de aplicarea legii fiind suficient a confirma sau infirma dacă cet. Mereuță Angela i-a fost inclusă în vechimea în muncă la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani.

De asemenea, pârâtul a fost notificat că chiar și în cazul în care tratează informația solicitată ca fiind date cu caracter personal, potrivit art. 5 alin.(5) lit.e) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133/2011 „Consimțământul subiectului datelor cu caracter personal nu este cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile și libertățile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal".

Subsecvent, pârâtul a fost informat că solicitarea furnizării informației menționate este necesară pentru realizarea unui interes legitim și anume dreptul la pensie pentru vechime în muncă, care este obiect de litigiu în cauzele de contencios administrativ aflate pe rolul judecătoriei Chișinău (nr.2-2737/2023 și nr.3-2998/2022) precum și la examinarea plângerilor aflate în gestiunea CNA, Guvernului și a Consiliului pentru egalitate.

În pofida celor notificate, la 28.03.2023 pârâtul emite răspunsul nr.583/23 prin care refuză furnizarea informației pe motivul neprezentării în termenul stabilit a consimțământului dnei Mereuță Angela.

Nefiind de acord cu răspunsul CNAS nr.583/23 din 28.03.2023, la 02.04.2023 prin intermediul poștei electronice, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă către CNAS și autorității ierarhice superioare - Guvernul Republicii Moldova. La 13.04.2023 reclamantul a recepționat răspunsul CNAS nr.762/23 din 13.04.2023, prin care pârâtul a respins cererea prealabilă. La 18.04.2023 reclamantul a recepționat răspunsul Cancelariei de Stat nr.08-81- 4116 din 14.04.2023 aferent cererii prealabile.

În contextul celor expuse, reclamantul consideră că în procedura examinării cererii privind furnizarea informației, pârâtul ilegal și neîntemeiat a refuzat furnizarea informației solicitate lezând astfel dreptul fundamental de acces la informație, precum îngrădindu-i și dreptul la realizarea unui interes legitim la examinarea cererilor și plângerilor adresate autorităților și instanței de judecată, care de fapt îi îngrădește și dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 din Convenția Europeană pentru Drepturile Omului.

De jure, comunică că prezenta acțiune se prescrie în termenul stabilit, fiind respectat și procedura extrajudiciară.

Astfel, în conformitate cu art. 17 Cod administrativ, art.23 alin.(l) al Legii privind accesul la informație, obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității activității desfășurate de pârât în legătură cu cererea reclamantului de acces la informație din 27.02.2023, precum și cerința subsecventă privind obligarea furnizării acestei informații.

Prin urmare, aferent speței, reclamantul consideră că răspunsul pârâtului nr. 583/23 din 28.03.2023 și răspunsul nr.762/23 din 13.04.2023 la cererea prealabilă urmează a fi anulate ca fiind ilegale prin care a fost vătămat dreptul reclamantului la acces la informație, dreptul la realizarea unui interes legitim și îngrădirea dreptului la un proces echitabil în sensul art. 6 al CEDO.

Subsecvent, odată cu anularea răspunsurilor menționate, reclamantul consideră necesar a obliga pârâtul să furnizeze reclamantului informația solicitată conform cererii din 28.02.2023.

În contextul celor expuse, conducându-mă de prevederile art. 23 din Legea nr.982/2000 si art.209 Cod administrativ, solicită admiterea acțiunii așa cum a fot formulată.

La data de 25.09.2023 reclamantul și-a concretizat cerere de chemare în judecată prin care a solicitat: constatarea încălcării de către Casa Națională de Asigurări Sociale a dreptului reclamantului Colodrovschi Igor de acces la informație prin cererea din 28.02.2023; anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.583/23 din 28.03.2023 și a deciziei nr.762/23 din 13.04.2023 la cererea prealabilă ca fiind ilegale; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să prezinte reclamantului informația solicitată în baza cerereii de acces la informație din 28.02.2023 și anume: 1. La stabilirea pensiei pentru vechime în muncă dnei Mereuță Angela Victor a fost luată în calculul vechimii perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani? 2. Dacă da, atunci care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată și ultimului în considerație această perioadă la calculul vechimii?

La data de 21.05.2024, reclamantul a depus cerere de concretizare prin care a comunicat că dat fiind faptul în cadrul litigiului Colodrovschi Igor vs CNAS privind contestarea actului administrativ *(refuzul stabilirii pensiei pentru vechime în muncă)* aflat pe rolul judecătoriei Chișinău, cu sediul Centru, în gestiunea judecătorului Sîrbu Victor, pârâtul a prezentat dosarul de pensionare a terțului dnei Mereuță Angela, precum și informația prezentată de către Academia „Ștefan cel Mare" a MAI s-a constatat cu certitudine că potrivit certificatului nr.A/19-552 din 21.06.2018, eliberat de către Academia „Ștefan cel Mare" dnei Mereuță Angela Victor prin care se confirmă că vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei pentru vechime în muncă constituie 23 ani, 06 luni, 18 zile, pârâtul a emis decizia de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă.

Totodată, prin răspunsul Academiei „Ștefan cel Mare" a MAI nr.A/19-618 din 22 martie 2024 s-a comunicat și prezentat dovada acordării terțului Mereuță Angela la 17.04.2009 în temeiul ordinului nr.176 ef. a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în conformitate cu prevederile art. 126 alin.l Codul muncii până la 09.04.2012.

Prin urmare, reieșind din cele expuse și confirmate prin dovezile materiale anexate, reclamantul consideră că dovada faptului că perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani acordat terțului Mereuță Angela se regăsește în vechimea totală în muncă de 23 ani, 06 luni și 18 zile care a fost necesară pentru emiterea deciziei de stabilire a pensiei pentru vechime în muncă, iar din aceste considerente solicitarea reclamantului de a obliga Casa Națională de Asigurări Sociale să prezinte reclamantului informația dacă la stabilirea pensiei pentru vechime în muncă dnei Mereuță Angela Victor i-a fost luată în calculul vechimii perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 6 ani, nu mai este relevantă, fiind necesar să modifice cerințele înaintate după cum urmează: constatarea încălcării de către Casa Națională de Asigurări Sociale a dreptului reclamantului Colodrovschi Igor de acces la informație prin cererea din 28.02.2023; anularea deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.583/23 din 28.03.2023 și a deciziei

nr.762/23 din 13.04.2023 la cererea prealabilă ca fiind ilegale; obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să informeze reclamantul care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată în considerație la stabilirea vechimii în muncă perioada concediului suplimentar neplătit ca în cazul dnei Mereuță Angela.

Obiecțiile pârâtului.

La data de 22.08.2023, Casa Naţională de Asigurări Sociale a depus referință prin care comunică a examinat cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant și o apreciază ca fiind neîntemeiată integral.

În susținerea poziției enunțate indică, în primul rând, că la data de 28.02.2023 cu nr. 486/23 la CNAS a fost înregistrată cererea reclamantului privind accesul la informaţie, prin care s-a solicitat următoarea informație: 1) La stabilirea pensiei pentru vechime în muncă dnei Mereuţă Angela Victor a fost luată în calculul vechimii perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani ? 2) Dacă da, atunci care au fost motivele, circumstanțele, cauzele şi temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată şi ultimului în considerație această perioadă la calculul vechimii ? Prin scrisoarea CNAS nr. 486 din 14.03.2023, în temeiul art. 5 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, reclamantul a fost informat despre necesitatea prezentării consimțământului în formă scrisă a subiectului datelor cu caracter personal - cet. Mereuţă Angela Victor la prelucrarea datelor personale în vederea furnizării acestora unui terţ (reclamantului). La data de 15.03.2023 cu nr. 583/23 la CNAS a fost înregistrată cererea supliment la cererea înaintată la 28.02.2023, prin care reclamantul şi-a argumentat suplimentar solicitările înaintate în cererea privind accesul la informaţie. Prin decizia CNAS nr. 583/23 din 28.03.2023 s-a respins cererea şi cererea supliment înaintată de reclamant privind accesul la informaţie. La data de 03.04.2023 cu nr. 762/23 la CNAS a fost înregistrată cererea prealabilă a reclamantului prin care a solicitat anularea deciziei CNAS nr. 583/23 din 28.03.2023 ca fiind neîntemeiat şi furnizarea informaţiei solicitate prin cererea din 27.02.2023. Prin decizia CNAS nr. 762/23 din 13.04.2023, cererea prealabilă a reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată.

În drept, autoritatea pârâtă face trimitere la prevederile art. 34 din Constituţia Republicii Moldova, art. 7, art. 8, art. 10 alin.(2) al Legii nr. 982/2000 privind accesul la informaţie, art. 3, art. 5, art. 6, art. 15, art. 17, art. 29 al Legii nr. 133/2011 privind protecţia datelor cu caracter personal.

Astfel, reţinând cadrul legal citat consideră că refuzul CNAS privind furnizarea informaţiei solicitate de reclamant prin cererea din 28.02.2023, este unul întemeiat deoarece informaţia pretinsă reprezintă date cu caracter personal ce se referă la un subiect concret - cet. Mereuţă Angela.

Remarcă faptul că prelucrarea datelor cu caracter personal conţinute în dosarul de pensionare al subiectului se realizează de către CNAS exclusiv în cadrul procedurii administrative de stabilire/recalculare a prestaţiilor sociale sau în alte cazuri prevăzute expres de cadrul normativ. Respectiv, pretinderea de către reclamant a unor informaţii din dosarul de pensionare al cet. Mereuţă Angela, în speţă ce ţine de perioadele incluse în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei conform Legii nr. 1544/1993, în lipsa consimţământului acesteia, nu este admisibilă în condiţiile în care art. 5 alin. (1) al Legii nr. 133/2011, impune un asemenea consimţământ al subiectului datelor cu caracter personal. Or, informaţia dată are caracter confidenţial.

De asemenea, menționează că în cadrul procedurii administrative desfăşurate de către autoritatea pârâtă pe seama cererii de acces la informaţie, cât şi din conţinutul cererii de chemare în judecată, consimţământul subiectului datelor cu caracter personal nu a fost demonstrat/probat de către reclamant prin vreun înscris potrivit art. 93 Cod administrativ, şi nici nu se prezumă.

În pofida faptului că CNAS a informat reclamantul prin scrisoarea nr. 486 din 14.03.2023 despre necesitatea prezentării consimţământului cet. Mereuţă Angela, acesta a ignorat solicitarea autorităţii publice.

Prin urmare, evidenţiază că CNAS, fiind operator de date cu caracter personal, examinează cu minuţiozitate fiecare solicitare privind furnizarea datelor cu caracter personal prin prisma art. 4 şi 5 ale Legii nr. 133/2011, indiferent de statutul solicitantului (subiecţi de drept public sau privat). În aşa fel, solicitantului îi revine sarcina imperativă să indice/demonstreze în solicitarea sa: scopul concret pentru care se solicită dezvăluirea datelor; cadrul normativ pe care se întemeiază cererea de acces; prezenţa temeiurilor prevăzute de art. 5 alin. (1), fie a alin. (5) din acelaşi articol al Legii nr. 133/2011, care eventual justifică punerea la dispoziţie a informaţiei cu accesibilitate limitată în absenţa consimţământului subiectului cu caracter personal; existenţa circumstanţelor ce impun excepţiile stabilite în art. 15 al Legii nr. 133/2011; modul şi scopul utilizării ulterioare a acestor date cu caracter personal; garanţiile asigurării regimului de securitate şi confidenţialitate a prelucrării datelor cu caracter personal.

Complementar, remarcă că jurisprudenţa CEDO a examinat numeroase situaţii cu referinţă la protecţia datelor cu caracter personal. Referindu-se la domeniul protecţiei datelor cu caracter personal Curtea Europeană în hotărârea Marii Camere S. şi Marper c. Regatul Unit din 4 decembrie 2008 stabileşte anumite obligaţii pentru state menţionând că „Protecţia datelor cu caracter personal joacă un rol fundamental pentru exercitarea dreptului la respectarea vieţii private şi de familie, consacrat de articolul 8 din Convenţie. Prin urmare, legislaţia naţională trebuie să permită garanţii adecvate pentru a preveni utilizarea datelor cu caracter personal care nu sunt conforme cu garanţiile prevăzute în prezentul articol (...). La 15 aprilie 2014 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a pronunţat hotărârea în cauza Radu c. Republicii Moldova (cererea nr. 50073/07). Reclamanta, s-a plâns în faţa Curţii în temeiul articolului 8 din Convenţie, invocând violarea drepturilor sale la respectarea vieţii private, urmare a divulgării informaţiei cu caracter medical de către o instituţie medicală, aflată în subordinea Ministerului Sănătăţii. Curtea Europeană a notat că un medic nu a avut dreptul să divulge informaţia de natură personală chiar şi angajatorului reclamantei fără consimţământul ei. Există excepţii de la regula de nedivulgare, însă, niciuna dintre acestea nu se aplică în situaţia reclamantei. în consecinţă, Curtea Europeană, a constatat că a existat o violare a drepturilor reclamantei garantate de articolul 8 din Convenţie. Curtea Constituţională a Republicii Moldova în hotărârea din 12.12.2019 (Sesizarea nr. 106g/2019), a reţinut că: „40. Protecţia datelor cu caracter personal are o importanţă fundamentală pentru exerciţiul dreptului persoanei la viaţa privată. Articolul 28 din Constituţie garantează un drept la autodeterminare informaţională, care le permite persoanelor să se bazeze pe dreptul lor la viaţa privată cu privire la informaţii care, deşi neutre, sunt colectate, procesate şi diseminate în mod colectiv şi de o manieră în care face incident acest articol (a se vedea Satakunnan Markkinaporssi Oy şi Satamedia Oy v. Finlanda [MC], 27 iunie 2017, § 137). ”

Luând în considerare cumul argumentelor enunţate în coraport cu probele dosarului administrativ, CNAS apreciază ca fiind integral neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant, iar, actele administrative contestate sunt întemeiate pe prevederile art. 5

alin. (1) al Legii nr. 133/2011 şi art. 7 alin. (1) lit. a), alin.(2) lit.c), art. 19 alin. (1) al Legii nr. 982/2000, iar temei privind anularea acestora, nu există.

Având în vedere că acţiunea reclamantului nu întruneşte condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la art. 224 alin.(l) lit. a)-e) CA, Casa Naţională de Asigurări Sociale solicită respingerea integrală a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

Constatările instanței de judecată, legislația pertinentă și concluziile instanței de judecată.

Materialul probator atestă că la data de 28.02.2023 cu nr. 486/23 la CNAS a fost înregistrată cererea reclamantului privind accesul la informaţie, prin care s-a solicitat următoarea informație: 1) La stabilirea pensiei pentru vechime în muncă dnei Mereuţă Angela Victor a fost luată în calculul vechimii perioada concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani ? 2) Dacă da, atunci care au fost motivele, circumstanțele, cauzele şi temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată şi ultimului în considerație această perioadă la calculul vechimii ? (f.1 dosar administrativ)

Instanța de judecată constată că prin scrisoarea CNAS nr. 486 din 14.03.2023, în temeiul art. 5 alin. (1) al Legii nr. 133/2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, reclamantul a fost informat despre necesitatea prezentării consimțământului în formă scrisă a subiectului datelor cu caracter personal - cet. Mereuţă Angela Victor la prelucrarea datelor personale în vederea furnizării acestora unui terţ (reclamantului). (f.4-5 dosar administrativ)

La data de 15.03.2023 cu nr. 583/23 la CNAS a fost înregistrată cererea supliment la cererea înaintată la 28.02.2023, prin care reclamantul şi-a argumentat suplimentar solicitările înaintate în cererea privind accesul la informaţie. (f.2-3 dosar administrativ)

Instanța reține că prin decizia CNAS nr. 583/23 din 28.03.2023 s-a respins cererea şi cererea supliment înaintată de reclamant privind accesul la informaţie. (f.6-8 dosar administrativ)

În consecință, la data de 03.04.2023 cu nr. 762/23 la CNAS a fost înregistrată cererea prealabilă a reclamantului prin care a solicitat anularea deciziei CNAS nr. 583/23 din 28.03.2023 ca fiind neîntemeiată şi furnizarea informaţiei solicitate prin cererea din 27.02.2023. (f.9-10 dosar administrativ)

Prin decizia CNAS nr. 762/23 din 13.04.2023, cererea prealabilă a reclamantului a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.11 dosar administrativ)

Referitor la admisibilitatea acțiunii.

În sensul art.20 și art.189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art.10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea

unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art.11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat.

Organizarea și funcționarea Casei Naționale de Asigurări Sociale sunt reglementate de prevederile Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Casei Naționale de Asigurări Sociale, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.230 din 10.04.2020, *în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat* și *în vigoare la data examinării cauzei*. Astfel, Casa Națională de Asigurări Sociale are statut de persoană juridică de drept public și este o autoritate administrativă centrală în subordinea Guvernului. Casa Naţională este formată din aparatul central şi casele teritoriale de asigurări sociale. Casele teritoriale de asigurări sociale sunt subdiviziuni structurale, fără personalitate juridică, care prestează servicii de asigurări sociale şi asigură deservirea populației la nivel teritorial.

Prin urmare, decizia CNAS nr.583/23 din 28.03.2023 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM de soluționare a cererii prealabile nr.762/23 din **13.04.2023** – sunt acte administrative individuale defavorabile.

Instanța de judecată reține că, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Conform art.17 Cod administrativ, prevede că, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art.39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Instanța menționează că la art.17 se dă noțiunea *dreptului vătămat*, **în sens material**, iar noțiunea „*revendică încălcarea*” din dispozițiile normelor art.189 și art.207 alin.(1) lit.e) Cod administrativ, relevă un **aspect procesual** și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Reclamantul are dreptul la înaintarea acțiunii în contencios administrativ ori de câte ori se deduce la o examinare *în prima facie* - circumstanțele din cererea sa, acte, dosar administrativ etc. – *probabilitatea (posibilitatea)* lezării unui drept al său prin actul administrativ individual contestat.

Probabilitatea că dreptul subiectiv *ar putea* fi vătămat ***este prezumată*** de fiecare dată când o persoană *este destinatar* (art. 11 alin. (2) enunțul 1) al actului administrativ individual defavorabil sau *este terț*.

Reclamantul este destinatarul actului contestat.

Noțiunea „*revendică încălcarea*” nu echivalează cu noțiunea „*vătămarea dreptului*”. „*Revendicarea încălcării*” justifică dreptul reclamantului în sens procesual de a înainta acțiunea în contencios administrativ, iar „*vătămarea dreptului*” se dovedește prin probațiune, fiind o problemă de fond. Astfel, *constatarea vătămării dreptului* de fiecare dată ***trebuie să fie un element de fond***, altfel, acțiunea trebuie examinată în fond de către instanța competentă pentru a nu îngrădi accesul la justiție (art. 6 CEDO, 20 Constituția RM, art. 39 CA).

În conformitate cu art.191 alin.(1) Cod administrativ, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) şi (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

În temeiul art.191 alin.(1) Cod administrativ, controlul de legalitate a actelor CNAS este de competenţa Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, or aceste acte nu se regăsesc în excepțiile de la alin.(2) și (3) a art.191 Cod administrativ.

Astfel, acțiunea în contencios administrativ este înaintată de reclamant cu respectarea competenței jurisdicționale și teritoriale.

În conformitate cu art.208 alin.(1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, pînă la înaintarea acţiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 22 alin. (1) – (3) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în cazul în care persoana consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce privește accesul la informații i-au fost lezate, ea poate contesta acțiunile sau inacţiunea furnizorului de informații la conducerea acestuia şi/sau la organul ierarhic superior al furnizorului în termen de 30 de zile de la data cînd a aflat sau trebuia să afle despre încălcare. (2) Conducerea furnizorului de informaţii şi/sau organul ierarhic superior al acestuia va examina contestările solicitanţilor de informaţii în decurs de 5 zile lucrătoare şi va informa în mod obligatoriu petiţionarul despre rezultatele examinării în decurs de 3 zile lucrătoare. (3) Sesizările, prin care sînt atacate acţiunile sau inacţiunea organizaţiilor care nu au organele lor superioare, sînt adresate direct instanţei de contencios administrativ competente.

Conform art. 23 alin (1) – (2) al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în cazul în care persoana care consideră că drepturile sau interesele legitime în ceea ce priveşte accesul la informaţie i-au fost lezate, precum şi în cazul în care nu este satisfăcută de soluţia dată de către conducerea furnizorului de informaţii sau de către organul ierarhic superior al acestuia, ea poate ataca acţiunile sau inacţiunea furnizorului de informaţii direct în instanţa de contencios administrativ competentă. (2) Sesizarea instanţei de judecată se va efectua în termen de o lună de la data primirii răspunsului de la furnizorul de informaţii sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească. Dacă solicitantul de informaţii a atacat anterior acţiunile furnizorului de informaţii pe cale extrajudiciară, termenul de o lună curge de la data comunicării răspunsului conducerii furnizorului de informaţii şi/sau organului ierarhic superior al acestuia sau, în caz dacă nu a primit răspuns, de la data cînd trebuia să-l primească.

Decizia CNAS nr.583/23 din 28.03.2023 a fost contestată cu cerere prealabilă, care a fost respinsă prin decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale a RM de soluționare a cererii prealabile nr.762/23 din **13.04.2023**. Astfel, reclamantul a respectat procedura prealabilă.

Acțiunea înaintată de către reclamant reprezintă o acțiune în obligare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. b) Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în obligarea constă în obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual solicitat de către reclamant și respins de către pârât.

În sensul enunțat, art. 209 alin. (1) lit.a) din Codul administrativ prevede că, acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Acțiunea în contencios a fost înaintată la data **19.04.2023**, fapt care denotă respectarea termenului de înaintare a acțiunii de către reclamantul Colodrovschi Igor.

Instanța de judecată a constatat că motive de inadmisibilitate în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ în privința acțiunii de contencios administrativ înaintată de Colodrovschi Igor nu se regăsesc, prin urmare, acțiunea este admisibilă.

Referitor la temeinicia acțiunii.

Instanța de judecată reține că obiect al examinării prezentei cauze în instanța de contencios administrativ îl constituie verificarea legalității activității desfășurate de pârât în

legătură cu cererea reclamantului de acces la informație, precum și cerința subsecventă privind obligarea furnizării informației solicitate.

Art. 34 din Constituția Republicii Moldova prevede expres că dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit. Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

Potrivit art.7 din Legea privind accesul la informaţie nr. 982-XIV din 11.05.2000, (1) Exercitarea dreptului de acces la informaţie poate fi supusă doar restricţiilor reglementate prin lege organică şi care corespund necesităţilor: a) respectării drepturilor şi reputaţiei altei persoane; b) protecţiei securităţii naţionale, ordinii publice, ocrotirii sănătăţii sau protecţiei moralei societăţii. (2) în conformitate cu alineatul (1) al prezentului articol, accesul la informaţiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepţia: a) informaţiilor atribuite la secret de stat, reglementate prin lege organică, a căror divulgare neautorizată sau pierdere poate aduce atingere intereselor şi/sau securităţii Republicii Moldova; b) informaţiilor confidenţiale din domeniul afacerilor, prezentate instituţiilor publice cu titlu de confidenţialitate, reglementate de legislaţia privind secretul comercial, şi care ţin de producţie, tehnologie, administrare, finanţe, de altă activitate a vieţii economice, a căror divulgare (transmitere, scurgere) poate atinge interesele întreprinzătorilor; c) informaţiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viaţa privată a persoanei, protejată de legislaţia privind protecţia datelor cu caracter personal; d) informaţiilor ce ţin de activitatea operativă şi de urmărire penală a organelor de resort, dar numai în cazurile în care divulgarea acestor informaţii ar putea prejudicia urmărirea penală, interveni în desfăşurarea unui proces de judecată, lipsi persoana de dreptul la o judecare corectă şi imparţială a cazului său, ori ar pune în pericol viaţa sau securitatea fizică a oricărei persoane - aspecte reglementate de legislaţie; e) informaţiilor ce reflectă rezultatele finale sau intermediare ale unor investigaţii ştiinţifice şi tehnice şi a căror divulgare privează autorii investigaţiilor de prioritatea de publicare sau influenţează negativ exercitarea altor drepturi protejate prin lege. (3) Dacă accesul la informaţiile, documentele solicitate este parţial limitat, furnizorii de informaţii sînt obligaţi să prezinte solicitanţilor părţile documentului, accesul la care nu conţine restricţii conform legislaţiei, indicîndu-se în locurile porţiunilor omise una din următoarele sintagme: „secret de stat”, „secret comercial”, „informaţie confidenţială despre persoană”. Refuzul accesului la informaţie, la părţile respective ale documentului se întocmeşte cu respectarea prevederilor articolului 19 din prezenta lege. (4) Nu se vor impune restricţii ale libertăţii de informare decît dacă furnizorul de informaţii poate demonstra că restricţia este reglementată prin lege organică şi necesară într-o societate democratică pentru apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale persoanei sau protecţiei securităţii naţionale şi că prejudiciul adus acestor drepturi şi interese ar fi mai mare decît interesul public în cunoaşterea informaţiei. (5) Nimeni nu poate fi pedepsit pentru că a făcut publice anumite informaţii cu accesibilitate limitată, dacă dezvăluirea informaţiilor nu atinge şi nu poate să atingă un interes legitim legat de securitatea naţională sau dacă interesul public de a cunoaşte informaţia depăşeşte atingerea pe care ar putea să o aducă dezvăluirea informaţiei.

Potrivit art. 8 al Legii nr. 982/2000/, informaţia cu caracter personal face parte din categoria informaţiei oficiale cu accesibilitate limitată şi constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieţii private, intime şi familiale. Accesul la informaţia cu caracter personal se realizează în conformitate cu prevederile legislaţiei privind protecţia datelor cu caracter personal. în conformitate cu art. 10

alin.(2) al Legii nr. 982/2000, dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decât în condiţiile legii.

Conform art.10 alin.(1)-(3) al Legii nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informaţie, persoana are dreptul de a solicita furnizorilor de informaţii, personal sau prin reprezentanţii săi, orice informaţii aflate în posesia acestora, cu excepţiile stabilite de legislaţie. Dreptul persoanei de a avea acces la informaţii, inclusiv la informaţiile cu caracter personal, nu poate fi îngrădit decît în condiţiile legii. Orice persoană care solicită acces la informaţie în conformitate cu prezenta lege este absolvită de obligaţia de a-şi justifica interesul pentru informaţiile solicitate.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) pct. (1), (2), (4) al Legii privind accesul la informație, furnizorul de informații este obligat: să asigure informarea activă, corectă și la timp a cetățenilor asupra chestiunilor de interes public și asupra problemelor de interes personal; să garanteze liberul acces la informație; să respecte termenele de furnizare a informației, prevăzute de lege.

Conform art.15 alin.(1) și (2) al Legii nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informaţie, cererile scrise cu privire la accesul la informaţie vor fi înregistrate în conformitate cu legislaţia cu privire la registre şi petiţionare. Cererile respective vor fi examinate şi satisfăcute de funcţionarii publici responsabili de furnizarea informaţiilor.

Conform art.16 alin.(1) al Legii privind accesul la informaţie, informațiile, documentele solicitate vor fi puse la dispoziția solicitantului din momentul în care vor fi disponibile pentru a fi furnizate, dar nu mai tîrziu de15 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii de acces la informație.

Potrivit art. 3 al Legii nr. 133/2011 privind protecţia datelor cu caracter personal, date cu caracter personal reprezintă - orice informaţie referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă (subiect al datelor cu caracter personal). Persoana identificabilă este persoana care poate fi identificată, direct sau indirect, prin referire la un număr de identificare sau la unul ori mai multe elemente specifice identităţii sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale; categorii speciale de date cu caracter personal reprezintă - datele care dezvăluie originea rasială sau etnică a persoanei, convingerile ei politice, religioase sau filozofice, apartenenţa socială, datele privind starea de sănătate sau viaţa sexuală, precum şi cele referitoare la condamnările penale, măsurile procesuale de constrângere sau sancţiunile contravenţionale.

Art. 5 al Legii nr. 133/2011, stabileşte că: (1) Prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimţământul subiectului datelor cu caracter personal. (2) Consimţământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal poate fi retras în orice moment de către subiectul datelor cu caracter personal. Retragerea consimţământului nu poate avea efect retroactiv. (3) în cazul subiectului datelor cu caracter personal adult sau minor care este supus măsurii de ocrotire judiciare sub forma tutelei, consimţământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal se acordă, în formă scrisă, de către reprezentantul legal, în cazul minorului, sau de către tutore, în cazul adultului. (3) In cazul subiectului datelor cu caracter personal adult care este supus măsurii de ocrotire judiciare sub forma ocrotirii provizorii sau curatelei, consimţământul privind prelucrarea datelor cu caracter personal se acordă, în formă scrisă, de către persoana ocrotită. Dacă starea acesteia nu-i permite să ia de sine stătător o decizie privind prelucrarea datelor cu caracter personal, ocrotitorul provizoriu sau curatorul va asista persoana ocrotită, prin contrasemnarea acordului, în condiţiile legii. (4) în cazul decesului subiectului datelor cu caracter personal, consimţământul privind prelucrarea datelor sale se acordă, în formă scrisă, de către succesorii acestuia, dacă un astfel de consimţământ nu a fost dat de subiectul datelor cu caracter personal în timpul vieţii. (5) Consimţământul subiectului datelor cu caracter personal nu este

cerut în cazurile în care prelucrarea este necesară pentru: a) executarea unui contract la care subiectul datelor cu caracter personal este parte sau pentru luarea unor măsuri înaintea încheierii contractului, la cererea acestuia; b) îndeplinirea unei obligaţii care îi revine operatorului conform legii; c) protejarea vieţii, integrităţii fizice sau a sănătăţii subiectului datelor cu caracter personal; d) executarea sarcinilor de interes public sau care rezultă din exercitarea prerogativelor de autoritate publică cu care este învestit operatorul sau terţul căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal; e) realizarea unui interes legitim al operatorului sau al terţului căruia îi sînt dezvăluite datele cu caracter personal, cu condiţia ca acest interes să nu prejudicieze interesele sau drepturile şi libertăţile fundamentale ale subiectului datelor cu caracter personal; e1) efectuarea auditului public extern; f) scopuri statistice, de cercetare istorică sau ştiinţifică, cu condiţia ca datele cu caracter personal să rămână anonime pe toată durata prelucrării; g) schimbul de date în condiţiile legislaţiei în vigoare cu privire la schimbul de date şi interoperabilitate.

Potrivit 6 al Legii nr. 133/2011, (1) Prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal este interzisă, cu excepţia cazurilor în care: a) subiectul datelor cu caracter personal şi-a dat consimţământul. In cazul subiectului datelor cu caracter personal în privinţa căruia a fost instituită măsura de ocrotire judiciară sub forma tutelei, prelucrarea categoriilor speciale de date cu caracter personal se efectuează numai cu obţinerea consimţământului în formă scrisă al tutorelui; b) prelucrarea este necesară pentru îndeplinirea obligaţiilor sau drepturilor specifice ale operatorului în domeniul dreptului muncii, cu respectarea garanţiilor prevăzute de lege şi ţinându-se cont de faptul că o eventuală dezvăluire către un terţ a datelor cu caracter personal prelucrate în acest scop poate fi efectuată numai dacă există o obligaţie legală a operatorului în acest sens; c) prelucrarea este necesară pentru protecţia vieţii, integrităţii fizice sau a sănătăţii subiectului datelor cu caracter personal ori a altei persoane, în cazul în care subiectul datelor cu caracter personal se află în incapacitate fizică sau juridică de a-şi da consimţământul; d) prelucrarea este efectuată în contextul activităţilor legitime de către asociaţii obşteşti, partide şi alte organizaţii social-politice, de către sindicate, asociaţii de patronat, organizaţii filozofice sau religioase, organizaţii cooperatiste necomerciale, cu condiţia ca prelucrarea să se refere numai la membrii acestora sau la persoanele cu care acestea au contacte permanente în legătură cu scopurile lor şi cu condiţia ca datele să nu fie dezvăluite terţilor fără consimţământul subiecţilor datelor cu caracter personal; e) prelucrarea se referă la date făcute publice în mod voluntar şi manifest de către subiectul datelor cu caracter personal; f) prelucrarea este necesară pentru constatarea, exercitarea sau apărarea unui drept în justiţie al subiectului datelor cu caracter personal; g) prelucrarea este necesară în scopul asigurării securităţii statului, al reducerii riscului de declanşare sau în cazul declanşării urgenţelor de sănătate publică, cu condiţia ca aceasta să se efectueze cu respectarea drepturilor subiectului datelor cu caracter personal şi a celorlalte garanţii prevăzute de prezenta lege. (2) Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal poate dispune, din motive întemeiate, interzicerea prelucrării categoriilor speciale de date cu caracter personal, chiar dacă subiectul datelor şi-a dat consimţământul, iar acesta nu a fost retras, cu condiţia ca interdicţia să nu fie înlăturată prin unul din cazurile stabilite la alin.(l) lit.b)—g).

Conform art. 15 al Legea nr. 133/2011, (1) Prevederile art.4 alin.(l), art.12 alin.(l) şi (2), art. 13, 14 şi 28 nu se aplică în cazul în care prelucrarea datelor cu caracter personal este efectuată în cadrul acţiunilor prevăzute la art.2 alin.(2) lit.d) şi la art.5 alin.(5) lit.g), în scopul apărării naţionale, al securităţii statului şi menţinerii ordinii publice, al protecţiei drepturilor şi libertăţilor subiectului datelor cu caracter personal sau ale altor persoane, dacă prin aplicarea

acestora este prejudiciată eficienţa acţiunii sau obiectivul urmărit în exercitarea competenţelor legale ale autorităţii publice.

Potrivit art. 17 al Legii nr. 133/2011, (1) Orice persoană are dreptul de a cere anularea, în totalitate sau parţială, a oricărei decizii individuale care produce efecte juridice asupra drepturilor şi libertăţilor sale, fiind întemeiată exclusiv pe prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal destinată să evalueze unele aspecte ale personalităţii sale, precum competenţa profesională, credibilitatea, comportamentul şi altele asemenea. (2) Persoana poate fi supusă deciziei prevăzute la alin.(l) în cazul în care: a) decizia este autorizată de o lege care stabileşte măsurile ce garantează apărarea interesului legitim al subiectului datelor cu caracter personal; b) decizia este luată în cadrul încheierii sau executării unui contract, cu condiţia că cererea de încheiere sau de executare a contractului depusă de subiectul datelor cu caracter personal a fost satisfăcută.

În conformitate cu art. 29 al Legii nr. 133/2011, (1) Operatorii şi terţii care au acces la datele cu caracter personal sânt obligaţi să asigure confidenţialitatea acestor date, cu excepţia cazurilor: a) prelucrarea se referă la date făcute publice în mod voluntar şi manifest de către subiectul datelor cu caracter personal; b) datele cu caracter personal au fost depersonalizate.

În baza normelor legale citate supra se atestă că, subiecți ai raportului juridic ce ține de asigurarea accesului la informare sunt solicitantul și furnizorul de informație. Solicitant poate fi orice persoană care dorește să obțină o informație ținând cont de limitele referitor la informația solicitată (dacă informația dată este și/sau nu obiect al raportului dat și dacă aceasta poate și/sau nu să fie furnizată). Totodată, din definiția legală rezultă că, furnizor de informație este posesorul informațiilor oficiale, care reprezintă acele informații care au fost elaborate, selectate, prelucrate, sistematizate și/sau adoptate de organe ori persoane oficiale sau puse la dispoziția lor în condițiile legii de către alți subiecți de drept.

În acest sens, ca o persoană să fie subiect al raportului ce ține de accesul la informație în calitate de furnizor de informație, aceasta trebuie să dețină informația oficială care este catalogată în acest sens prin prisma normei legale. Informaţia susceptibilă de a fi furnizată poate fi: documentată sau nedocumentată. Constituie informaţie documentată informaţia care este fixată pe un anumit purtător informaţional: scris, electronic etc. Constituie informaţie nedocumentată informaţia nefixată pe un suport informaţional, dar despre care furnizorul de informaţie are cunoştinţă, adică este posesor al acesteia.

În cadrul examinării cauzei, instanța de judecată a stabilit că refuzul CNAS privind furnizarea informaţiei solicitate de reclamant prin cererea din 28.02.2023, este unul întemeiat deoarece informaţia pretinsă reprezintă date cu caracter personal ce se referă la un subiect concret - cet. Mereuţă Angela.

Or, autoritatea pârâtă are dreptul/obligația de a prelucra datele cu caracter personal conţinute în dosarul de pensionare al subiectului, exclusiv în cadrul procedurii administrative de stabilire/recalculare a prestaţiilor sociale sau în alte cazuri prevăzute expres de cadrul normativ.

Drept urmare, solicitarea reclamantului privind furnizarea unor informaţii din dosarul de pensionare al cet. Mereuţă Angela, în speţă ce ţine de perioadele incluse în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei conform Legii nr. 1544/1993, în lipsa consimţământului acesteia, nu este admisibilă în condiţiile în care art. 5 alin. (1) al Legii nr. 133/2011, care impune un asemenea consimţământ al subiectului datelor cu caracter personal. Or, informaţia dată are caracter confidenţial.

Instanța de judecată subliniază că în cadrul procedurii administrative desfăşurate de către autoritatea pârâtă pe seama cererii de acces la informaţie, din dosarul administrativ, cât şi din

conţinutul cererii de chemare în judecată, consimţământul subiectului datelor cu caracter personal nu a fost demonstrat/probat de către reclamant prin vreun înscris potrivit art. 93 Cod administrativ, şi nici nu se prezumă.

Aşadar, se atestă că, în pofida faptului că CNAS a informat reclamantul prin scrisoarea nr. 486 din 14.03.2023 despre necesitatea prezentării consimţământului cet. Mereuţă Angela, acesta a ignorat solicitarea autorităţii publice. Or, solicitantului îi revine sarcina imperativă să indice/demonstreze în solicitarea sa: scopul concret pentru care se solicită dezvăluirea datelor; cadrul normativ pe care se întemeiază cererea de acces; prezenţa temeiurilor prevăzute de art. 5 alin. (1), fie a alin. (5) din acelaşi articol al Legii nr. 133/2011, care eventual justifică punerea la dispoziţie a informaţiei cu accesibilitate limitată în absenţa consimţământului subiectului cu caracter personal; existenţa circumstanţelor ce impun excepţiile stabilite în art. 15 al Legii nr. 133/2011; modul şi scopul utilizării ulterioare a acestor date cu caracter personal; garanţiile asigurării regimului de securitate şi confidenţialitate a prelucrării datelor cu caracter personal.

Totodată, instanța de judecată relevă că CNAS, fiind operator de date cu caracter personal, are obligația de a examina fiecare solicitare privind furnizarea datelor cu caracter personal prin prisma art. 4 şi 5 ale Legii nr. 133/2011, indiferent de statutul solicitantului (subiecţi de drept public sau privat).

Astfel, actele cauzei atestă că reclamantul Colodrovschi Igor nu s-a conformat la cerințele impuse de CNAS pentru satisfacerea cererii nr. 486/23 din 28.02.2023, și anume, nu a prezentat acordul persoanei vizate la prelucrarea datelor cu caracter personal, or, CNAS, în calitate de operator nu poate prelucra datele cu caracter personal, conţinute în dosarul de pensionare al subiectului, exclusiv în cadrul procedurii administrative de stabilire/recalculare a prestaţiilor sociale sau în alte cazuri prevăzute expres de cadrul normativ, în alte scopuri, decît cu acordul acestora.

În consecință, instanța de judecată constată că, Colodrovschi Igor pretinzând furnizarea informației ce vizează o terță persoană, nu a respectat condițiile legale de furnizare a acestora.

Raportând circumstanțele pricinii la normele legale aplicabile speței, instanța de judecată conchide asupra netemeiniciei acțiunii reclamantului Colodrovschi Igor, reclamantului nefiindu-i încălcat dreptul de acces la informație prin impunerea unor condiții legale, care au fost ignorate de ultimul.

În această ordine de idei, instanța nu constată temei legal de admitere a acțiunii privind constatarea încălcării dreptului de acces la informație și obligarea furnizării informației solicitate.

La fel, instanța de judecată va sublinia că, necătând la faptul că legiuitorul expres a prevăzut că solicitantul informației nu este obligat de a-și justifica interesul pentru informațiile solicitate (art.10 alin.(3) al Legii nr.982/11.05.2000 privind accesul la informație, reclamantul oricum are obligația de a manifesta un comportament de bună-credință și diligență. Instanța reține că reclamantul nu este un organ care, potrivit legii, ar putea exercita funcții de control asupra activității pîrîtului. Din esența solicitărilor din cererea de concretizare, rezultă că reclamantul pretinde să i se comunice care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată în considerație la stabilirea vechimii în muncă perioada concediului suplimentar neplătit ca în cazul dnei Mereuță Angela. Respectiv, instanța nu poate să ajungă la concluzia că reclamantul pretinde apărarea dreptului de acces la informație și nu urmărește alte scopuri decât cele protejate de Legea nr.982/11.05.2000 privind accesul la informație.

Reieșind din cele expuse, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge acțiunea înaintată de Colodrovschi Igor împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii

Moldova cu privire la constatarea încălcării de către Casa Națională de Asigurări Sociale a dreptului reclamantului de acces la informație prin cerere din 28.02.2023, anularea deciziei CNAS nr.583/23 din 28.03.2023 și a deciziei nr.762/23 din 13.04.2023 la cerere prealabilă, obligarea CNAS să informeze reclamantul care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată în considerație la stabilirea vechimii în muncă perioada concediului suplimentar neplătit ca în cazul dnei Mereuță Angela.

În conformitate cu art.195, art.224 alin.(1) lit.f), art.225 Cod administrativ, art.art.238 - 241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată

h o t ă r ă ş t e

Respinge acțiunea înaintată de Colodrovschi Igor împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării de către Casa Națională de Asigurări Sociale a dreptului reclamantului de acces la informație prin cerere din 28.02.2023, anularea deciziei CNAS nr.583/23 din 28.03.2023 și a deciziei nr.762/23 din 13.04.2023 la cerere prealabilă, obligarea CNAS să informeze reclamantul care au fost motivele, circumstanțele, cauzele și temeiurile care au permis angajaților CNAS să nu aplice univoc prevederile legii în raport cu reclamantul, adică să-i fie luată în considerație la stabilirea vechimii în muncă perioada concediului suplimentar neplătit ca în cazul dnei Mereuță Angela.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău. Apelul se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) în termen de 30 (treizeci) zile de la pronunţarea dispozitivului hotărârii. Motivarea apelului se prezintă la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 (treizeci) zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul ---------- Avasiloaie Tatiana

Preşedintele şedinţei, judecătoarea Tatiana Avasiloaie este în imposibilitate să semneze hotărârea motivată, luând în considerație faptul că prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 393/25 din 02.07.2024, a fost suspendată din funcție.

În temeiul art.195 Cod administrativ, art.236 alin.(7) Cod de procedură civilă şi pct.1, subpct. 1.3 din Dispoziția cu privire la delegarea împuternicirilor vicepreşedinților Judecătoriei Chişinău nr. 23 din 05.04.2024, hotărârea motivată este semnată de vicepreşedinta interimară a Judecătoriei Chişinău (sediul Râşcani), Violeta Chiseliță.

Vicepreşedinta interimară a Judecătoriei Chişinău
(sediul Rîșcani) Violeta Chisilița